

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(ויקרא ו) זאת תורת העולה היא - הרי אלו שלשה מיעוטין.	דתניא, רבי יהודה:	■	!									
ואיבעית אימא, עדיין אני אומר: לא מצית מוקמת לה כר' יהודה			!									
רוב קהל שחטאו - ב"ד מביאין על ידיהן פר	דקתני:	■	!									
ואי רבי יהודה, האמר: צבור הוא דמייתי, ב"ד לא			!									
שבעה שבטים שחטאו - מביאין ז' פרים.	דתנן, רבי יהודה:	■	!									
זו דברי ר"מ, אבל חכמי אומר: יחיד שעשה בהוראת ב"ד - חייב.	רב נחמן אמר שמואל:									■		
מאי ר"מ ומאי רבנן?										^		
הורו ועשו - רבי מאיר פטר	[רבי מאיר]	◆	■	!								
מחייבין	חכמים:	◆	■	!								
מאן עשול?			^	!								
אילמא ב"ד		!		!								
מ"ט דרבנן דמחייבין?		?		!								
יכול הורו ב"ד ועשו ב"ד, יכול יהו חייבין? ת"ל: הקהל ועשו, מעשה תלוי בקהל, והוראה תלויה בב"ד	והתניא:	■	!	!								
אלא הורו ב"ד ועשו רוב קהל		!		!								
מאי טעמא דר' מאיר דפטר?		?		!								
אלא לאו הורו ב"ד ועשו מיעוט קהל, ובהא קמיפלגי		!		!								
יחיד שעשה בהוראת בית דין - פטור	מר סבר: [רבי מאיר]	■	!	!								
יחיד שעשה בהוראת ב"ד - חייב.	ומר סבר: [חכמים]	■	!	!								
דכולי עלמא - יחיד שעשה בהוראת ב"ד פטור, אלא ב"ד משלים לרוב צבור קמיפלגי	רב פפא:	!										
ב"ד משלים לרוב צבור	מ"ס: [חכמים]	■	!									
אין ב"ד משלים לרוב צבור.	ומ"ס: [רבי מאיר]	■	!									
ואיבעית אימא: הורו ב"ד ועשו רובו של קהל, ומאן חכמים? רבי שמעון היא		!										
צבור מייתי וב"ד מייתי.	דאמר: [רבי שמעון]	■	!									
ואיבעית אימא: שבט שעשה בהוראת בית דינו, ומאן חכמי? רבי יהודה היא		!										
שבט שעשה בהוראת בית דינו, אותו השבט חייב.	דתניא:	■	!									
ואב"א: כגון שחטאו ששה והן רובו של קהל, או שבעה אע"פ שאינן רובו של קהל, ומתניתין מני? ר' שמעון בן אלעזר היא		!										
חטאו ששה והן רובו של קהל, או שבעה אע"פ שאינן רובו של קהל - חייבין.	דתניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר משמו:	■	!									
ובהוראה הלך אחר רוב יושבי ארץ ישראל, שנאמר: (מלכים א' ח) ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני ה' אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה פשיטא, מרובין ונתמעטו - היינו פלוגתא דרבי שמעון ורבנן, מועטין ונתרכבו מאי, מי פליגי רבי שמעון ורבנן? ר"ש דאזיל בתר ידיעה מחייב, ורבנן דאזיל בתר חטאת פטרי, או לא, מאי?	רב אסי:										■	
ותיסברא? אימור דשמעת ליה לר"ש דאזיל אף בתר ידיעה - היכי דהוי ידיעה וחטאה בחיוב, ידיעה דלא חטאה מי שמעת ליה דא"כ, ליתיה כי השתא? אלא ר"ש חטאה וידיעה בעי.											!	

disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הורו ב"ד חלב מותר ועשו מיעוט הקהל, וחזרו ב"ד בהן והורו ועשו מיעוט אחר, מהו? כיון דשתי ידיעות נינהו לא מצטרף, או דלמא כיון דאידי ואידי חלב הוא מצטרף?	איבעיא להו:									^	◇
ואם תמצא לומר: כיון דאידי ואידי חלב הוא מצטרף, מיעוט בחלב שעל גבי הקבה ומיעוט בחלב שעל גבי דקין, מהו? הכא ודאי כיון דבתרי קראי קאתי לא מצטרף, או דלמא כיון דאידי ואידי חלב הוא ואת"ל: כיון דקרבתן שוה מצטרף, מיעוט בחלב ומיעוט בעבודת כוכבים, מהו? הכא ודאי אין איסורן שוה ואין קרבנן שוה, או דלמא כיון דאידי ואידי כרת הוא מצטרף?										^	◇
תיקו.										■	
הורו ב"ד שחלב מותר ועשו מיעוט הקהל, ומת אותו ב"ד ועמד ב"ד אחר, וחזרו והורו ועשו מיעוט אחר, אליב דמ"ד ב"ד מייתי לא תיבעי לך - דהא ליתנהו, אלא כי תיבעי לך - אליבא דמ"ד צבור מייתי מאי? צבור הא קאי, או דלמא ידעה דההוא ב"ד דהורו בעינן?	איבעיא להו:									^	◇
תיקו.										■	
מאה שישבו להורות - אין חייבין עד שיורו כולן, שנאמר: (ויקרא ד) ואם כל עדת ישראל ישגו, עד שישגו כולן, עד שתפשוט הוראה בכל עדת ישראל	רבי יונתן:									■	◇
הכי נמי מסבתא, ובכל התורה כולה קי"ל רובו ככולו, והכא כתיב כל העדה, הואיל וכך, אפילו הן מאה.	רב הונא בריה דרב הושעיא:									■	
הורו ב"ד, וידע אחד מהן שטעו או תלמיד וראוי להוראה, והלך ועשה על פיהם, בין שעשו ועשה עמהן, ובין שעשו ועשה אחריהן, ובין שלא עשו ועשה - ה"ז חייב, מפני שלא תלה בב"ד	תנן:									♣	◇
האי הוא דחייב, הא אחר פטור, ואמאי? הא לא נגמרה הוראה										♣	
הכא במאי עסקינן - כגון שהרכין ההוא אחד מהן בראשו.										!	◇
הורו ב"ד, וידע אחד מהן שטעו ואמר להן טועין אתם - הרי אלו פטורים	ת"ש:									♣	◇
טעמא דאמר להן טועין אתם - דפטורים, הא שתיק מישתק - חייבין וגמר לה הוראה, ואמאי? והא לא הורו כולן										♣	
ה"נ כגון שהרכין בראשו.	אמרי:									!	◇
סמכו רבותינו על דברי רשב"ג ועל דברי ר"א בר' צדוק, שהיו אומרים: אין גזרין גזירה על הצבור אלא א"כ רוב הצבור יכולין לעמוד בה	מתיב רב משרשיא:									♣	◇
מאי קרא? (מלאכי ג) במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים הגוי כולו	ואמר רב אדא בר אבא:									♣	◇
והא הכא דכתיב הגוי כולו, ורובא ככולא דמי										♣	
תיובתא דל' יונתן תיובתא.										■	◇
ואלא מאי כל עדת דקאמר רחמנא?										♣	
ה"ק: אי איכא כולם - הויא הוראה, ואי לא - לא הויא הוראה.										!	◇
ל' שיושבין בדין - קולר תלוי בצואר כולן.	רבי יהושע:									■	◇
פשיטא										♣	
הא קמ"ל, דאפילו תלמיד בפני רבו.										!	◇
רב הונא כי הוה נפיק לבי דינא, מייתי עשרה תנאי דבי רב לקמיה, כי היכי דנימטיין שיבא מכשורא.	[רב הונא]									o	
רב אשי כי הוה מייתי טרפתא לקמיה, מייתי עשרה טבחי ממתא מחסיא ומותבי קמיה, אמר: כי הויא דנימטיין שיבא מכשורא.	[רב אשי]									o	
הורו ב"ד, וידעו שטעו וחזרו בהן, בין שהביאו כפרתן ובין שלא הביאו כפרתן, והלך ועשה על פיהן - ר' שמעון פוטר	[רבי שמעון]									■	מ
ספק.	ורבי אלעזר אומר:									■	
איזהו ספק? ישב לו בתוך ביתו - חייב, הלך לו למדינת הים - פטור.										■	◇
מודה אני בזה, - שהוא קרוב לפטור מן החובה.	רבי עקיבא:									■	◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

הוריות-הורו בית דין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מאי שנא זה מן היושב בביתו?	אמר לו בן עזאי:									♣		◇
שהיושב בביתו אפשר היה לו שישמע, וזה לא היה לו אפשר שישמע.	[רבי עקיבא]									!		◇
הורו ב"ד לעקור את כל הגוף, אמרו: אין נדה בתורה, אין שבת בתורה, אין עבודת כוכבים בתורה - הרי אלו פטורין.												■
הורו לבטל מקצת ולקיים מקצת - הרי אלו חייבין. כיצד? אמרו: יש נדה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור, יש שבת בתורה אבל המוציא מרה"י לרה"ר פטור, יש עבודת כוכבי בתור אבל המשתחוה פטור - הרי אלו חייבין. שנא: (ויקרא ד) ונעלם דבר, דבר - ולא כל הגוף.												■
מ"ט דר"ש? הואיל וברשות ב"ד הוא עושה.	רב יהודה אמר רב:											■
כל הוראה שיצאה ברוב צבור - יחיד העושה אותה פטור, לפי שלא ניתנה הוראה אלא להבחין בין שוגג למזיד.	איכא דאמרי: אמר רב יהודה אמר רב, אומר היה ר"ש:											■
פר העלם דבר של צבור ושעירי עבודת כוכבים - בתחלה גובין עליהן, דברי ר"ש	מיתבי: [רבי שמעון]									♣	■	◇
מתרומת הלשכה הן באין	רבי יהודה:									♣	■	◇
אמאי? כיון דגבי להו הוי ליה הודע												♣
איבעית אימא: כגון שגבו סתם.												!
ואב"א: כגון דלא הוה ליה במתא.												!
ואיבעית אימא: רב כאידך תנא סבר, דתניא איפכא:												!
בתחילה גובין להן, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]									♣	■	!
ר"ש אומר: מתרומת הלשכה הן באין.	רבי שמעון:									♣	■	!
מחייב	תני: רבי מאיר:										♣	■
פטור	רבי שמעון:										♣	■
ספק	רבי אלעזר:										♣	■
תלוי.	משום סומכוס אמרו:										♣	■
אשם תלוי איכא בינייהו.	רבי יוחנן:											■
משל דר"א למה הדבר דומה? לאדם שאכל ספק חלב ספק שומן ונודע לו, שמביא אשם.	רבי זירא:											■